

Ponedjeljak, 17. januar 2005.

Svedok Sylejman Selimi

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 16.04 h.

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Gospodine Nicholls, dobar dan.

TUŽILAC NICHOLLS: Dobar dan, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Kao što strane znaju, nažalost, danas počinjemo kasnije, jer nam sudnica nije bila na raspolaganju u naše uobičajeno vreme. Da li ste spremni sa sledećim svedokom?

TUŽILAC NICHOLLS: Jesmo, časni Sude. Verujem da nam je sada svedok na raspolaganju.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Molim da se onda pozove svedok. Hvala.

(svedok je pristupio Sudu)

SUDIJA PARKER: Dobar dan.

SVEDOK SELIMI: *(nema prevoda)*

SUDIJA PARKER: Molim vas, budite ljubazni pa pročitajte naglas svečanu izjavu sa kartice koja vam je sada pokazana.

SVEDOK SELIMI: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, celu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Molim vas sedite. Izvolite gospodine Nicholls.

TUŽILAC NICHOLLS: Hvala, časni Sude.

svedok: Sylejman Selimi

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC NICHOLLS

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Dobar dan, generale.

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Dobar dan.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Zamoliću vas da nam kažete za zapisnik svoje puno ime i prezime.

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Zovem se Sylejman Selimi. Ja sam general-major u Kosovskom zaštitnom korpusu.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Molim vas recite nam datum rođenja.

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Rođen sam 25. septembra 1970. godine.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A gde ste rođeni?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Rođen sam u selu Ovčarevo/Aqarevë u opštini Srbica/Skendëraj.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Vi ste se sreli sa istražiocima Tužilaštva pre nego što ste došli ovde da svedočite. Da li je to tačno?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da, to je tačno.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Dobili ste poziv Tužilaštva kojim se zahteva da prisustvujete tim sastanacima?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da, istina je. Dobio sam poziv da dođem ovamo.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Ali ja govorim o sastancima koje ste ranije imali sa istražiocima. Dobijali ste pozive za te sastanke. Da li je to tačno?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da, to je istina.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I na tim sastanacima sa predstavnicima Tužilaštva da li ste u potpunosti govorili istinu što ste najbolje znali?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Pokušavao sam da govorim istinu.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Hvala vam. I takođe ste se prethodno sreli i sa predstavnicima Odbrane. Da li je to tačno?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da, sreo sam se sa njima. Imao sam kontakte sa predstavnicima Odbrane.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I kao što ste rekli, ovo časno Pretresno veće izdalo vam je *subpoenu* na osnovu koje ste morali ovde da se pojavite danas i da svedočite. Da li je to tačno?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da. To je tačno.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Prvo želim da vam postavim nekoliko pitanja koja se tiču vaše biografije. Da li ste oženjeni?

ADVOKAT KHAN: Časni Sude, izvinjavam se što prekidam. Mislim da bi bilo prikladno da u ovom trenutku pokrenemo pitanje da je ovo prvi put da čujemo ili da je Odbrana čula da je svedok dobio poziv. Mi nismo bili upoznati ni sa kakvom aplikacijom ovom Sudu za poziv svedoka niti smo videli bilo kakvu odluku ovog Suda da se pozove svedok. Zato je pomalo iznenađujuće, ukoliko je to zaista slučaj, da Odbrana o tome nije obavestena pre nego što će svedok dati iskaz.

SUDIJA PARKER: Ja mogu samo jednostavno da kažem da je prema praksi ovog Međunarodnog krivičnog suda situacija takva da se pozivi svedocima obično izdaju *ex parte* i poverljivo na zahtev strane koja je to tražila. I to je bila praksa koju smo sledili i u ovom slučaju, koliko sam ja upoznat.

ADVOKAT KHAN: Časni Sude, drago mi je što ste to objasnili.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Mogu se izdati i na pisani zahtev, ali to se u mom radu gotovo nikada nije dogodilo.

ADVOKAT KHAN: Časni Sude, ja sam upoznat sa nekoliko ranijih slučajeva u ovom Međunarodnom krivičnom sudu kada se obavestavalo o tome kada se svedocima izdaju zahtevi za dolazak. To je bilo na primer, u *Predmetu Čelebići*. Ima i u drugim predmetima koji mi padaju napamet. Naravno, nije stvar velike poverljivosti, s obzirom da je Odbrana bila u kontaktu sa svedokom i naravno, i sa Tužilaštvom i sa Odbranom. Svedok je rekao da on želi da bude svedok Odbrane. Mi smo bili veoma iskreni sa Tužilaštvom, zato nas sada iznenađuje što nismo znali za to, iako to možda nije bilo, striktno govoreći, neophodno. Časni Sude, to je samo komentar koji sam želeo da dam u ovom trenutku.

SUDIJA PARKER: Hvala gospodine Khan. Izvolite gospodine Nicholls.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Generale, pitao sam vas da li ste oženjeni?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da, oženjen sam. Ali upravo...

SVEDOK SELIMI: Časni Sude, imam pravo, ako mi je dozvoljeno, da ovde postavim pitanje.

SUDIJA PARKER: Ako želite da postavite pitanje Pretresnom veću, izvolite. Da.

SVEDOK SELIMI: Da, želim da postavim pitanje Pretresnom veću ako smem?

SUDIJA PARKER: Izvolite.

SVEDOK SELIMI: Kao što znate, ja sam ovde pozvan na osnovu jednog poziva, kao što je sada bilo objašnjeno. Međutim, ja sam ovde u svojstvu svedoka. Da li sam ja ovde svedok-očevidac, kao što je bilo rečeno, koji bi trebalo da govori o logoru u Lapušniku/Llapushnik ili sam svedok vezano za proces o Lapušniku/Llapushnik ili sam ja svedok u suđenju OVK? To je moje pitanje. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Vi ste ovde kao svedok. Postavljaće vam se pitanja o stvarima za koje Tužilaštvo ili Odbrana smatraju da su relevantni za ovaj predmet. Niste kategorisani ni u jednoj od ovih kategorija koje ste postavili u svom pitanju. Vi ste jednostavno svedok, i od vas se očekuje da pokušate da odgovorite na svako pitanje koje vam postavi bilo Tužilaštvo bilo Odbrana. I da to uradite što je moguće tačnije i istinitije.

SVEDOK SELIMI: Mnogo vam hvala.

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Nicholls.

SVEDOK SELIMI: Hvala.

TUŽILAC NICHOLLS: Hvala, časni Sude.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da, generale, molim vas samo pokušajte da odgovorite na moja pitanja najbolje što možete, najbolje što se sećate i po svom najboljem znanju. Koliko sam shvatio, oženjeni ste i imate decu. Da li je to tačno?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da, oženjen sam i imam ćerku i sina.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Molim vas recite Pretresnom veću nešto o svom obrazovanju. Recite koje ste škole završili? Da li ste posle srednje škole išli dalje na školovanje?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Nakon što sam završio srednju školu u Klini/Klině ja sam diplomirao na Metalurškom fakultetu u Mitrovici/Mitrovicě.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li ste posle srednje škole odslužili vojni rok?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Posle završenog vojnog roka... izvinjavam se, posle završene srednje škole, pristupio sam vojnoj službi bivše Jugoslavije.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A koje je godine to bilo? Koliko dugo ste bili u službi u tom periodu?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Boravak u vojsci je bio obavezan. Služba u vojsci to je bio jednogodišnji obavezni rok. Pošto sam završio srednju školu, ja sam bio na službi u bivšoj Jugoslaviji, u Crnoj Gori, uglavnom u Tivtu. I završio sam s vojnom službom 1999. godine.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Rekli ste gde ste rođeni. Recite nam da li ste većinu svog života proveli u tom gradu, to jest u tom području?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da. Proveo sam većinu života tamo kao što i danas živim tamo.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li ste neko vreme živeli u inostranstvu?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne, nisam živio u inostranstvu, ali sam često putovao po stranim zemljama, jer je moj otac radio u Nemačkoj, pa sam posećivao mnoge zemlje, kao što je, na primer, Nemačka.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li možete da nam kažete u kom ste periodu bili u Nemačkoj i šta ste radili za vreme svog boravka tamo?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Vrlo često sam se pridruživao ocu, posećivao sam ga tamo zato što je on bio radnik u Nemačkoj. Jedno vreme sam igrao u jednom klubu tamo, jer ja sam sportista i igrao sam za klub u trećoj ligi u Nemačkoj. To je bilo vrlo kratko.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Kada ste se vratili iz Nemačke u svoje selo?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Vratio sam se 1991. godine.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Zašto ste se vratili?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ja sam tamo otišao samo privremeno. Nisam išao da ostanem tamo.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. Želim da sada ukratko prođemo kroz vašu vojnu karijeru; od vašeg prvog susreta sa vojskom, pa do vašeg sadašnjeg položaja u činu general-majora. Dakle, da počnemo sa januarom 1997. godine. Da li ste se te godine priključili nekoj vojnoj organizaciji?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da. Ja sam se i pre 1997. godine priključio jednoj vojnoj organizaciji, jer sam bio u vojnoj grupi Adema Jasharija. Kao što znate, rat je bio neizbežan. Ja sad ne želim da ponavljam one stvari koje su se događale u to vreme; izbacivanje ljudi sa posla i tako dalje. Priključio sam se grupi Adema Jasharija posle događaja u Prekazu/Prekaz. Kratko posle toga, 1997. godine uključio sam se. U stvari, ja sam bio član OVK od njihovog osnivanja. Međutim, čin i dužnost koju ste ranije spomenuli, tu sam dužnost i čin preuzeo kao komandant operativne zone Drenica/Dreničë. To je Prva operativna zona. To je bilo u maju 1998. godine.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. Koji je bio sledeći položaj ili sledeća komanda na kojoj ste bili, nakon položaja komandanta zone Drenica/Dreničë na koji ste bili postavljeni u maju 1998. godine?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Posle toga, 1999. godine, da kažem, u februaru 1999. godine – to je period slanja delegacije na Konferenciju u Rambujeu – bio sam izabran za komandanta Glavnog štaba OVK.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Recite nam da li ste posle toga bili na još nekom komandnom položaju?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: U isto vreme dok je funkcionisala Privremena vlada Kosova/Kosovë ja sam bio imenovan za komandanta Zaštitnog korpusa Kosova/Kosovë a zatim sam bio postavljen i za komandanta garde koja je trebala da bude osnova za taj korpus. U ovom trenutku, ja sam zamenik komandanta Zaštitnog korpus Kosova/Kosovë i imam čin general-majora.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Hvala vam. Da budemo malo konkretniji, da li možete da kažete Pretresnom veću u kom periodu ste bili komandant Glavnog štaba OVK? Od kada do kada?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ja sam dužnost komandanta Glavnog štaba preuzeo u februaru 1999. godine, negde između 18. i 20. februara 1999. godine.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Počeli ste da nam pričate da ste i pre 1997. godine bili uključeni u ono što će postati Oslobođilačka vojska Kosova i da je rat bio neizbežan. Molim vas, recite nam kada ste se prvi put po vašem mišljenju, uključili u rad po toj stvari?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Od samog osnivanja OVK ja sebe smatram članom, od samog početka postojanja OVK.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A kada je to bilo, po vašem mišljenju?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: To je bilo kada je Glavni štab izdao prvo saopštenje.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Koliko se vi sećate, kada je to bilo?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: To je bilo 1994. godine, bar koliko se ja sećam.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Već ste nam ranije govorili o Ademu Jashariju. Molim vas, da li možete da kažete Pretresnom veću da li je vaša porodica imala neke veze ili kontakte sa porodicom Jashari? Ako je imala, recite od kada je imala bilo kakve kontakte?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Sve do one situacije kada je porodica Jashari bila opkoljena, sve do događaja 1992. godine mi nismo imali nikakve porodične odnose sa porodicom Jashari. Međutim, u toj situacija kada je počelo da se ratuje, mi smo otišli da pomognemo porodici Jashari. Otišli smo u to njihovo područje. Mnoga sela su odlučila da pomognu porodici Jashari. Moj ujak je takođe bio jedan od ljudi koji su išli da pomognu, koji je čak bio teško povređen tom prilikom. To je, zapravo, moja veza sa *grupom Jashari*, ili možda da kažem preciznije, sa grupom koja je bila vezana za porodicu Jashari.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da bi sve bilo jasno za zapisnik, recite nam u kom mestu se odvijala ta bitka kako ste vi rekli, 1992. godine? Gde je to bilo?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: To se odigralo u selu Prekaze/Prekaz u blizini grada Srbica/Skënderaj, jer Srbica/Skënderaj uključuje i ovo područje gde je živela porodica Jashari.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li možete ukratko da opišete i objasnite Pretresnom veću ko je bio Adem Jashari i koja je bila njegova uloga u događajima koji su se odvijali početkom 90-tih godina?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Mogu samo da kažem koliko znam. Znao sam za Adema Jasharija i pre nego što sam ga lično upoznao. On je učestvovao u demonstracijama koje su se u to vreme odvijale... izvinjavam se, sledeće pitanje je... molim vas, da li možete da ponovite sledeće pitanje?

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Pitao sam vas ko je bio Adem Jashari? Koji je bio značaj i važnost tog čoveka, koja je bila njegova uloga po vašem mišljenju?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Adem Jashari je bio glavni protagonist i komandant, legendarni komandant OVK.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Hvala vam. Čuli ste prvi put, kao što ste rekli, za Glavni štab u jednom saopštenju 1994. godine. Da li možete da nam kažete po svom sećanju, šta je bio sadržaj tog saopštenja? Šta je bilo saopštenje koga se vi sećate?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne mogu da se setim tog saopštenja, zato što je bilo više saopštenja i ne mogu konkretno da se setim sadržaja tog prvog saopštenja.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li ste videli i druga saopštenja koja je izdavao Glavni štab u periodu posle 1994. godine da kažemo sve do 1998. godine?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da, bio je čitav niz saopštenja. Možda ih nisam sve video, međutim video sam dosta veliki broj tih saopštenja.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Još jedno jednostavno pitanje. Zbog čega je Glavni štab izdavao ta saopštenja? Koja je bila svrha tih dokumenata?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne znam. Nisam bio član Glavnog štaba, nisam imao tu čast da dobijem taj položaj, nisam bio član.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Ali se sećate da ste čitali ta saopštenja kada su bila izdavana?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ja sam u nekim prilikama video ta saopštenja ali se zapravo ne sećam njihovog sadržaja.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Kada ste pristupili... U stvari, recite nam šta se dogodilo 30. januara 1997. godine? Šta ste radili tog dana? Vi ste spomenuli da ste se tog dana prikuljučili OVK. Međutim, da li možete da nam kažete šta se tog dana događalo po vama?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: 30. januara 1997. godine ja sam se javno priključio grupi Adema Jasharija. To je bila naoružana grupa. Priključio sam se toj grupi iz Prekaza/Prekaz, grupi Adema Jasharija, legendarnog komandanta.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Ko vam je bio direktno nadređen?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Adem Jashari.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I kakva je bila procedura kada ste se priključivali? Šta je trebalo da uradite? Da li je trebalo nešto da kažete, da potpišete? Kakva je bila procedura?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Nije bilo nikakve procedure jer sam i pre toga bio pripadnik grupe Adema Jasharija. Ali 1997. godine sam pristupio toj grupi kada je uhapšen sin mog ujaka - tada sam ja javno pristupio toj naoružanoj grupi. A istovremeno ja sam bio u kontaktu sa Ademom Jasharijem i njegovom grupom. Ali nikakva posebna izjava ili neki poseban dokument nije trebalo da se potpiše, jer sam ga [Adema Jasharija] već poznavao od ranije i od ranije smo sarađivali.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li je za druge koji su u to vreme stupili u OVK postojao neki postupak, neka zakletva koju su morali da daju kao vojnici?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da, kasnije se davala zakletva. A pravilo je bilo da se zakletva položi pred zastavom da se neće kršiti Međunarodno pravo i da se vojnici obavezuju da će poštovati vojna naređenja.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Rekli ste da ste to javno uradili. Jednom kada ste javno rekli da ste stupili u redove *grupe Jashari* u januaru 1997. godine, recite nam šta je to značilo za vas? Kakve efekte, kakve promene u vašem životu je imala ta stvar tamo gde ste živeli?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Počeli smo da se organizujemo na bolji način jer su naša kretanja bila ograničena. Represija Miloševićevog režima je bila veoma velika. Hapsili su ljude, maltretirali stanovništvo, proterivali ljude, tako da se moj život delimično promenio, jer sam ja počeo da nosim uniformu OVK. I to je bila jedna organizovana grupa.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. Gde ste bili stacionirani?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Bili smo stacionirani u Prekazu/Prekaz sa Ademom Jasharijem. Pošto sam javno objavio svoje pristupanje, ja sam ostao u svom selu.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A zašto je tako bilo? Da li je bilo nekog razloga zašto ste vi ostali u svom selu, u svom rodnom gradu?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Razlog je bio jednostavan. Tu je bilo mnogo mojih prijatelja. Neki su bili naoružani i nije bilo razumno ostati u Prekazu/Prekaz, jer sam imao svoj krug prijatelja i nastojao sam da imam oko sebe ljude u koje sam imao poverenje, jer mi smo želeli da se taj rat proširi u više krugova.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li možete da nam objasnite šta ste mislili kada ste rekli da ste želeli da se rat proširi u više krugova?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: To je jednostavno zbog toga – ne zato što sam ja želeo da se proširi, ali moj stav je bio da sam ostao u svom domu, u mestu gde sam rođen i da sam poznavao ljude, i ti ljudi su znali za naše aktivnosti.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li ste imali neku komandnu odgovornost? Da li vam je neko bio podređen?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne. U početku ne, zato što je Adem Jashari bio komandant.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. A da li je u to vreme Adem Jashari imao kontakte sa Glavnim štabom?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da. Adem Jashari je svakako imao kontakte sa Glavnim štabom. I on je imao kontakte za koje ja nisam znao, jer ja nisam bio na tom nivou da sam mogao da znam za njegove aktivnosti i kontakte sa Glavnim štabom. Ali se znalo da je on imao kontakte ne samo sa Glavnim štabom, već i sa drugim zemljama, koliko je meni poznato.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A zašto je on imao kontakte sa Glavnim štabom? Koji je bio razlog za te kontakte?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: To je pitanje za članove Glavnog štaba, ne za mene.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Mene interesuje šta vi znate o tome, ako možete da odgovorite?

ADVOKAT GUY-SMITH: Časni Sude, ulažem prigovor...

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Guy-Smith.

ADVOKAT GUY-SMITH: Svedok je rekao da mu nije bilo poznato kakve su komunikacije bile između Adema Jasharija i Glavnog štaba, s obzirom da on nije bio u mogućnosti da zna za to, kao što je rekao gospodinu Nichollsu u prethodnom odgovoru.

SUDIJA PARKER: Mislim da ćemo da dobijemo pojašnjenje u sledećem odgovoru. Ali za sada ste u pravu.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Dakle, da li možete da odgovorite na pitanje, generale? Rekli ste nam na kom ste položaju vi bili. Ali da li možete da nam kažete na osnovu vašeg rada u toj grupi, kakva je bila priroda kontakata Adema Jasharija sa Glavnim štabom i koja je bila svrha tih kontakata?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Kao što sam već rekao, ja ne znam koja je bila svrha, jer ja nisam bio tamo prisutan. Ali naša dužnost je bila, kad kažem "dužnost", da imamo kontakte samo sa Ademom a ne i sa Glavnim štabom. I Adem Jashari, naš legendarni komandant, budući da je on bio komandant, imao je kontakte sa Glavnim štabom i on je bio u stalnim kontaktima sa Glavnim štabom. Ne mogu ništa više da vam kažem o tome.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. Hvala. Adem Jashari je bio vaš neposredni komandant. Molim vas, recite nam ako možete, koja je bila njegova zona odgovornosti u tom trenutku?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Adem Jashari je bio u Prekazu/Prekaz u svom domu ali on je dejstvovao i na drugim područjima, ali ne znam gde.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Recite nam koliko je otprilike vojnika bilo u tom trenutku pod njegovom komandom?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Kada? O kom vremenskom periodu govorimo?

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Neposredno nakon što ste stupili u tu organizaciju i bili mu potčinjeni. Znači, govorimo, recimo, o februaru 1998. godine... izvinjavam se, 1997. godine.

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ovo je bilo specifično za našu organizaciju, jer iako je tačno da sam, s jedne strane, poznavao ljude, nisam poznavao neke druge koji su bili, kako se ispostavilo, vojnici Adema Jasharija, tako da jednostavno nije bilo moguće da sve poznajem.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Ja vas ne pitam da li ste sve poznavali. Ali da postavimo stvari ovako. Tokom 1997. godine, kada ste zvanično bili podređeni Ademu Jashariju, kakav je bio vaš utisak, kolika je bila ta organizacija po veličini čiji ste vi bili sastavni deo?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Koliko je meni poznato, ja sam poznao nekih desetak ili petnaestak pripadnika, ali utisak je tada bio drugačiji, budući da su to bili ljudi koji su bili u jednoj organizaciji, tako da u to vreme nisam poznao veći broj ljudi od ovog broja koji sam sada naveo.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Ja vas ne pitam koje ste ljude lično poznavali, nego koliko ste vi verovali da je bilo ljudi pod komandom Adema Jasharija tokom 1997. godine?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ponovo vam kažem, ne znam koliko je ljudi bilo pod komandom Adema Jasharija. Mogu samo da vam pomenem broj ljudi koje sam lično video.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. A da li je u to vreme postojao neki razlog, da li je postojao neki strateški razlog ili nije - zašto pripadnici nisu jedni druge poznavali?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: To jeste bila strategija da u slučaju da neko od nas bude uhapšen, on ne poznavaje druge osobe - zato što mu to nije bilo dozvoljeno. Mislim da je to bio razlog.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. Vratimo se ponovo na onaj period kada ste vi formalno pristupili i bili pod komandom Adema Jasharija. Šta je bio cilj, šta je plan za područje na kom ste vi dejstvovali?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Cilj je bio da u slučaju da srpske snage nastave da maltretiraju i zatvaraju ljude, da mi onda pokušamo da pomognemo tim ljudima i njihovim porodicama.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Do kada ste bili pod komandom Adema Jasharija?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Sve do njegove herojske smrti.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li možete da nam kažete kada je to tačno bilo?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Borbe su bile 5., 6. i 7. marta.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: 1998. godine?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da. Tačno.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Molim vas da nam ukratko kažete šta se desilo tih dana?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: U to vreme neki odredi Dreničkog puka bili su napadnuti, a glavne snage su bile preseljene u Prekaze/Prekaz. Ali kada je Prekaz/Prekaz bio opkoljen, došlo je do teških okršaja. I 5. marta je jedna grupa tenkova stacionirana u Jošanici/Jashanicë napala selo u blizini, selo u kome sam ja rođen. I onda su oni uspeli da

dođu i do sela Turićevac/Turiqec i do obližnjih sela. I zatim je došlo do borbi u Prekazu/Prekaz i Laušu/Llaushë i okolini. I tokom tih borbi komandant Adem Jashari poginuo je herojskom smrću, kao i još neki članovi njegove porodice, kao i mnogi drugi civili koji su bili tu u blizini. U to vreme ja sam bio u svom selu. A kada sam počeo da im pomažem, oni su se suprotstavili Srpskim snagama koje su došle iz Jošanice/Jashanicë u fabriku. I te snage su proterane iz fabrike. I mislim da je pre 5. marta stiglo pojačanje Srpskim snagama u Jošanici/Jashanicë, u fabrici pečuraka, ali je među Srpskim snagama a povećan je i broj doušnika i snaga koje uključuju tenkove i drugo naoružanje, a u isto vreme izvršen je i napad. Prvo je Prekaze/Prekaz napadnuto i u 6.00 časova ujutro snage su počele da napadaju iz pravca opštine Klina/Klinë, preciznije, iz sela Jošanica/Jashanicë.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Na početku svog odgovora pomenuli ste puk iz Drenice/Drenicë. Šta je to bilo?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne razumem vas. Drenica/Drenicë je mesto gde je on bio stacioniran. Ne razumem vaše pitanje.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Rekli ste da je deo dreničkog puka bio napadnut. Pitam vas, ako možete da nam objasnite gde je bio drenički puk? Na šta ste mislili? Koji je puk to bio i koja je bila zona odgovornosti?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Rekao sam ranije da su Prekaze/Prekaz i neka susedna sela bila napadnuta. Dakle, Prekaze/Prekaz je bilo napadnuto. Glavni cilj je bio da se napadne Adem Jashari, legendarni komandant. Susedna sela su takođe napadnuta i ja sam rekao da su u isto vreme susedna sela oko Junika/Junik i Drenice/Drenicë, ili sela Belince/Belincë, Ovčarevo/Aqarevë, Turićevac/Turiqec, Voćnjak/Vajnikë bila napadnuta i to sve se dešavalo 5. marta.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Hvala vam. Želeo bih, svedoče, da vam sada pokažem kartu.

TUŽILAC NICHOLLS: To je karta iz dokaznog predmeta Tužilaštva broj P1, karta broj 5.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Molim vas da li možete na ovoj karti da nam pokažete – mislim da nije obeleženo – otprilike gde je vaša kuća u Ovčarevu/Aqarevë gde ste rekli da ste rođeni, živeli i gde vam je bila baza?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Na osnovu ovoga što vidim, ovo nije potpuna karta. Nisu ubeležena sva mesta. Ako možete da zumirate malo, molim vas. Deo gde je Klina/Klinë ne vide se sela... Orahovac/Rahovec... a čak i ova što su ubeležena teško ih je videti.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li možete samo otprilike da pokažete gde je vaš grad. Potrudicu se da nađem bolju kartu, pošto vam je ova teška za pokazivanje mesta. Dozvolite mi...

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Samo trenutak, gospodine. Želim nešto da objasnim. Ovde možete da vidite grad Klinu/Klinë i put Klina/Klinë – Srbica/Skënderaj. I ja ovde

na karti, zapravo, ne vidim Srbicu/Skënderaj. Ne mogu ovde da je vidim. Nije ubeležen na karti grad Srbica/Skënderaj. Mogu, naravno, da vam objasnim puteve od Kline/Klinë. Na sredini ovog puta... moj grad se nalazi na sredini ovog puta. Kada se iz mesta koje se zove Turićevac/Turiqec, od Turićevca/Turiqec... Ne, od mog sela... Turićevac/Turiqec je u sredini. Od Turićevca/Turiqec do mog sela je oko pet i po kilometara. I ovo sa strane je put, put Klina/Klinë – Srbica/Skenderaj i na pola tog puta, između Kline/Klinë i Srbije/Skënderaj, nalazi se moje rodno selo Ovčarevo/Aqarevë.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Uradićemo to ponovo. Doneću bolju kartu sa više unetih mesta.

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: To bi bilo dobro. Jer kao što sam rekao, ovo nije kompletna karta.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Opisali ste nam događaje posle 5. marta 1998. godine. Recite mi kako se to odrazilo na OVK i na brojnost dobrovoljaca u redovima OVK?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: To je imalo veliki uticaj, jer herojska smrt legendarnog komandanta i dela njegove porodice imala je veoma veliki uticaj na mišljenje ljudi na Kosovu/Kosovë i izvan Kosova/Kosovë. I mnogi koji su živeli izvan Kosova/Kosovë izrazili su želju da stupe u OVK posle tog događaja.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Rekli ste da su mnogi vaši sunarodnici koji su živeli izvan Kosova/Kosovë želeli da stupe u redove Oslobođilačke vojske Kosova. Šta su radili? Da li su zaista stupili u redove OVK?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Oslobođilačka vojska Kosova se razvijala u fazama. Sve do 5. marta za mnoge ljude to nije bila poznata organizacija. Ali posle herojske smrti Adema Jasharija, Oslobođilačka vojska Kosova je privukla pažnju mnogih ljudi koji su želeli da stupe u redove OVK i broj ljudi u redovima OVK se značajno povećao.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Recite nam na kom ste položaju bili nakon marta 1998. godine?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: U to vreme, kao što sam rekao, bio sam vojnik podređen Ademu Jashariju i pošto sam se vratio u rodno mesto, zajedno sa još nekim prijateljima osnovali smo jedinicu *Shkoza*. Bilo je još jedinica u raznim mestima.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Koje su to bile druge jedinice u raznim mestima? Da li možete da nam kažete neke ako se sećate i gde su bile?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Koliko se sećam,, a sećam se dobro, bile su jedinice *Shkoza 1* i *Shkoza 2* koje su sa mnom bile u komunikaciji; bila je na drugom mestu jedinica *Sandokan*; bilo je i drugih jedinica kao *Alpha 1* i *Alpha 2*, na čijem čelu je bio Mujë Krasniqi i neke druge jedinice sa različitim brojem pripadnika. Ali sve one posle herojske smrti legendarnog komandanta postale su nezavisne jedna od druge.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Ko je imao komandnu odgovornost za sve te jedinice koje ste nam naveli, posle napada na imanje Adema Jasharija?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Tada još uvek nije bio jedan komandant. Te jedinice su još uvek bile međusobno nezavisne. Ali smo pokušavali da se organizujemo. Ali, kao što sam rekao, bili smo nezavisni, jer je njegova smrt bila, zapravo, težak udarac po OVK i u tom trenutku još uvek nismo imali svog glavnog komandanta.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Govorili ste o Ademu Jashariju i o njegovim kontaktima sa Glavnim štabom. Da li možete da nam kažete kakav plan je bio za druge regione Kosova/Kosovë? Ne mislim sada na ona područja gde je Adem Jashari bio komandant, već na druga područja?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ja ništa ne znam o drugim područjima, jer kao što sam rekao, nisam bio na visokom položaju, tako da nisam raspolagao tim informacijama ali te organizacije zaista jesu postojale.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Ja ne govorim sada o vašim ličnim saznanjima, konkretno o operacijama koje su vođene u drugim regionima. Mene interesuje taj rast OVK, taj proces u OVK, do kog je došlo ubrzano posle smrti Adema Jasharija. Da li se to isključivo odnosilo na region Drenice/Dreničë ili ne?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Drenička zona je bila specifična jer je to bilo, rekao bih, uporište Oslobođilačke vojske Kosova od kada je 1992. godine postala javno poznata, i ona je bila bolje organizovana. Broj vojnika je bio veći u odnosu na druge regione. Ljudi su često dolazili u zonu Drenice/Dreničë zato što nisu našli bolju organizaciju u svojim mestima.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Hvala. Da li možete da nam navedete neke od drugih regiona, neke od drugih zona koje ste opisali kao slabije organizovane?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da li mislite na vremenski period o kome sada govorim, na 1998. godinu, posle Ademove pogibije, pogibije legendarnog komandanta Adema Jasharija?

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da.

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne znam koliko su dobro bili organizovani drugi regioni, ali mogu da govorim o svojoj zoni.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Recite nam samo imena tih drugih regiona?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: U to vreme druge zone nisu bile dobro organizovane.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li možete da nam kažete neka od imena tih zona koje nisu bile dobro organizovane?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Posle 5., 6. i 7. marta došlo je do reorganizacije i mobilizacije i to je trajalo nekoliko meseci, i tada su jedinice na drugim područjima postale organizovane, ali koliko dobro organizovane, to ne mogu da vam kažem.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Tokom 1998. godine kada su se ljudi organizovali u tim drugim područjima – ne pitam vas sada koliko su bili dobro organizovani –

zanimaju me samo imena tih drugih regiona. Da li možda možete da nam kažete koje su to oblasti koje su se graničile sa oblašću Drenice/Dreničë?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Od 1998. godine je jedan dug vremenski period. A to je bilo vreme kada su i druge zone počele da se organizuju isto kao i Drenica/Dreničë. Kao što sam vam već rekao, drenička zona je bila bolje organizovana ali granične zone kao Paštrik/Pashtrik, Dukadžin/Dukagjin, Šalja/Shala bile su druge zone. Ali Drenica/Dreničë je u sredini Kosova/Kosovë i možda se mi takođe graničimo sa delom lapske zone.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. Hvala vam. Govorili ste... počeli ste da objašnjavate da je to bila godina, 1998. godina, kada je organizacija počela da se razvija kada je izvršena reorganizacija i kada su regrutovani novi članovi. Takođe ste govorili o tačkama ili jedinicama. U šta su se te tačke ili jedinice razvile? Da li se promenila terminologija?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da, naravno. Jer kao što sam rekao, razne su jedinice delovale u operativnoj zoni Drenica/Dreničë. I kada bi se nešto dogodilo, druge jedinice bi tražile pomoć, pa smo mi vrlo često odlazili u pomoć jedni drugima. U tom periodu a to je do kraja maja 1998. godine, to su bile jedinice koje su delovale na tom području. Na kraju maja smatralo se odgovarajućim da se spoje. I posle smrti legendarnog komandanta, kao što sam rekao, mi još nismo imali komandanta nakon njegove smrti. Pokazala se potreba da se ujediniamo i da neko ponovo preuzme odgovornost, kao i potreba da se ove jedinice kasnije transformišu u brigade. A ja sam bio taj koji je preuzeo odgovornost krajem maja 1998. godine.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I krajem maja 1998. godine kada ste preuzeli odgovornost - koje je tada bilo vaše zvanje?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Kada su se srele jedinice, odnosno punktovi kako ih mi zovemo, koji su operisali u području Drenice/Dreničë, kada smo se sreli, odgovorne osobe svih tih jedinica uz prisustvo člana Glavnog štaba, sastale su se i mi smo diskutovali ko će preuzeti teret rata u Drenici/Dreničë. Dakle, posle tog sastanka u prisustvu člana Glavnog štaba, predložili su mene da postanem komandant zone. Zahtev je bio poslat Glavnom štabu i Glavni štab je odobrio taj zahtev da ja postanem komandant Prve operativne zone.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Znam da je to bilo pre nekog vremena, ali da li možete da nam kažete po svom najboljem sećanju kada se taj sastanak odigrao na kom ste vi bili imenovani za komandanta Prve operativne zone?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Sastanak je održan krajem maja.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Koji je predstavnik Glavnog štaba bio prisutan?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Predstavnik je bio generalni inspektor Rexhep Selimi i on je saslušao mišljenja svih odgovornih iz raznih jedinica da ja postanem komandant.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Hvala. Molim vas da mi sada kažete: ko su, po vašem sećanju, bili bio članovi Glavnog štaba tokom 1998. godine? Ne tražim da

navodite po mesecima ili nešto slično, ali ko su bili članovi Glavnog štaba tokom 1998. godine i koje su bile njihove funkcije i njihovi činovi?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Poznao sam neke od članova. Ne mogu da navedem tačan broj članova Glavnog štaba. Znao sam neke od njih koji su se predstavili, kao što su: Hashim Thaçi, Rexhep Selimi, Emrush Kukreci, Sakib Shoto s kojima sam imao kontakte tokom tog perioda. Bilo je i drugih članova koje u to vreme nisam poznao.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Za vreme tog perioda, govorimo sada od maja pa do kraja 1998. godine, gde se Glavni štab fizički nalazio? Gde su se sastajali članovi Glavnog štaba?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Članovi Glavnog štaba – to je dobro pitanje ako mene pitate o njima. Ako me pitate o meni lično, ja sam bio u Likovcu/Likoc, zato što su se članovi Glavnog štaba stalno kretali. Često su se sastajali kad bi iskrsnula potreba za takvim sastancima. Nije bilo nekog određenog mesta za takve sastanke.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Shvatam. Ali da li možete, ukoliko se sećate, da mi navedete neka od tih mesta gde su se ti sastanci održavali 1998. godine i kada su se sastanci održavali na tim raznim lokacijama?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Kažem vam, kada su se neki od njih sastajali u operativnoj zoni Drenica/Dreničë, mogu da vam kažem; ali kada su održavali sastanke na drugim mestima, ne mogu da vam kažem jer nisam bio prisutan. Dakle, ne znam. Oni su znali gde održavaju sastanke.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A koliko često su održavali sastanke u dreničkoj zoni?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Sastanci su bili česti. Ja sam ih imao sa komandantima brigada. Imali smo konsultacije prvo sa komandantima ovih jedinica kako da se organizujemo, kako da organizujemo i formiramo brigade. Ponekad su to bili svakodnevni sastanci. I kada se nismo borili, sastajali smo se što smo češće mogli.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li možete, molim vas, da date Sudu vremenski okvir u kom su se održavali ti česti sastanci?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Nakon što sam bio imenovan za komandanta zone, kao što sam rekao, imao sam česte sastanke. Ne mogu da vam kažem tačno broj, jer su ponekad ti sastanci bili održavani svaki dan kada smo imali vremena. Ali često se događalo da nismo imali sastanke zato što smo se u to vreme borili.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Shvatam. Pored sastanaka da li ste imali komunikaciju sa članovima Glavnog štaba na neki drugi način, putem telefona, radio veze, kurira ili na bilo koji drugi način?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: U kasnijoj fazi komunicirali smo ili telefonom ili radio vezom ili smo imali direktne kontakte.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Kao komandant zone da li je bilo važno ili neophodno da znate šta se događalo u zonama koje se graniče sa vašom zonom odgovornosti?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Bilo je važno ali ne jako važno za mene lično. Za mene lično bilo je važno kako da pomognem i zaštitim stanovništvo u zoni i da se borim protiv srpskih snaga kada nas napadaju.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I kako ste saznavali da ste vojno potrebni u susednim zonama? Kako su te informacije dolazile do vas?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Često smo pokušavali da komuniciramo putem radio veze. Ponekad je to funkcionisalo, ponekad nije. Postojala je jedna viša tačka preko koje smo pokušavali da komuniciramo u *Gasmaq*... to je bilo ime mesta, i preko mesta *Buguri*.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Između vas, kao komandanta zone i Glavnog štaba da li je postojao neki posrednik ili neki nivo komande?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne, nije.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Govorili ste o ovim punktovima i jedinicama i ja sam vas o tome pitao ranije, ali dozvolite mi da ovo dovršim. Da li možete da objasnite Pretresnom veću šta je to tačno punkt? Da li je to bila neka jedinica ili su to bili vojnici ili mesto ili... šta je tačno značio punkt u vojnom smislu 1998. godine?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Do vremena kada sam ja postao komandant, zvali su ih vatrenim položajima.

prevodioci: Reč po reč.

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Sastojale su se od grupe ljudi koji su delovali u određenim područjima i koji su imali određenu šifru. Sa nekima od njih sam služio na *Shkoza* punktu, kao što sam ranije rekao. Ponekad je broj vojnika bio veći, ponekad manji. Nekad smo bili veličine voda, nekad manji. Suština je bila u tome da je to bila jedna grupa vojnika koja je imala svoje mesto i koja je bila tamo raspoređena. I imali su svoju šifru za prepoznavanje.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. Da bude sasvim jasno, ta grupa vojnika je u isto vreme bila i geografska lokacija?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da. Može i tako da se kaže.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li možete da mi kažete koliko najbolje možete – da počnemo od maja 1998. godine, pa nadalje, maj, juni, juli – koliko ste ljudi imali pod svojom komandom?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Broj se povećavao. Ako govorim o maju, kada sam ja postao komandant zone, imao sam nešto oko...nakon što su se kasnije te jedinice pridružile brigadi, ja sam imao između 200 i 300 vojnika. Ali svakog dana ili svakog meseca taj se broj povećavao i krajem 1998. godine već sam mogao da govorim o hiljadama.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Priznajem da je to dosta široko pitanje. Ali po vašem mišljenju, vašem konceptu generalno, koje su bile vaše najvažnije dužnosti kao komandanta zone?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Kada sam postao komandant zone, odmah sam počeo da povežem ove punktove koji su bili smešteni na raznim lokacijama i onda su oni počeli da formiraju brigade. U početku je broj bio neadekvatan što se tiče brigada, ali znajući da su ljudi želeli da se priključe vojsci, ja sam počeo da osnivam brigade na toj teritoriji, to jest na teritoriji Drenice/Dreničë. Sebi sam dao zadatak da formiram brigade i započeo sam sa formiranjem 111., 112., 113. i 114. brigade.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li možete ukratko da mi kažete koga ste imenovali za komandante tih brigada?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da. Nakon što su se jedinice spojile, te jedinice, kao što sam spomenuo, sa svih teritorija i područja, ja sam kao što sam rekao počeo sa formiranjem brigada. U početku je to bila 111. brigada a komandant je bio Jahir Gjamllaku. On je delovao na području u kom sam ja radio... u kom sam se ja borio, u Likovcu/Likoc. 112. brigada je formirana na teritoriji gde je bila jedinica *Sandokan* i pokrivala je područje... mogu da vam pokažem na karti ukoliko je imate, dakle pokrivala je područje od Rudnika/Rudnik, do Srbice/Skënderaj i Turićevac/Turiquec, u blizini Kline/Klinë. Abedin Rexha je bio komandant. U 113. brigadi komandant je bio Mujë Krasniqi. Ta brigada je dejstvovala na teritoriji gde sam ja bio... gde je bio štab operativne zone, a bio je i deo specijalne jedinice koja je pokrivala područje od Komorana/Komoran, asfaltni put, pa Srbica/Skënderaj, Klina/Klinë, u blizini Kline/Klinë pa do Kijeva/Kijevë. To je bila teritorija koju je pokrivala 113. brigada koju je predvodio Mujë Krasniqi. Komandant 114. brigade bio je Fehmi Lladroci i brigada je pokrivala teritoriju od Drenovca/Drenoc, pa asfaltnim putem do Srbice/Skënderaja, asfaltnim putem do Šipolja/Shipole ili u blizini Šipolja/Shipole i liniju koju smo zvali... Čičavice/Çiçavicë, koje se graničilo selima oko Mitrovice/Mitrovicë do Drenovca/Drenoc. To je bila zona odgovornosti 114. brigade a komandant je bio Fehmi Lladroci.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Hvala. Koji je to bio asfaltni put koji ste spominjali? Koji je to put?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Kad kažem asfaltni put, mislim na put Drenica/Dreničë – Srbica/Skënderaj. Kada govorim o asfaltnom putu - na to mislim. Srbica/Skënderaj – Klina/Klinë takođe je deo linije koja je delila brigade. Ukoliko imate kartu mogao bih vrlo dobro da vam objasnim... ako imate nešto uvećanu kartu Drenice/Dreničë.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Posle pauze ću vam doneti uvećanu kartu pa ćete onda moći da pokažete sva ta područja. Kada ste izdavali naređenja ovim komandantima brigada ili komandantima grupa, da li ste izdavali naređenja u pismenoj formi ili usmeno ili na oba načina? Da li možete da nam kažete kako ste izdavali naređenja?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Često smo naređenja davali u obliku odluke kada je komandant bio imenovan. Ali pošto je to bilo vreme reorganizacije brigada, kao što sam

rekao, bila je dužnost svih komandanata da formiraju brigade iz jedinica podeljenih u čete, vodove i tako dalje.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Razumem, ali pitao sam generalno. Da li ste davali pismena naređenja ili usmeno preko radio veze ili lično vašim komandantima?
SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Zavisi kakva je bila situacija u to vreme o kom govorimo. Kada smo se borili... kada je bila borba bilo je nemoguće slati pisana naređenja. Često sam to radio preko radio veze ili usmeno kada bismo se sastajali. Ponekad takođe i pismeno. Koristili smo sve oblike komunikacije.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li postoji ikakva razlika između usmenog i pismenog naređenja za komandante?
SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne znam.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Ono što sam mislio je da ako kažete komandantu: "To je naređenje", dakle ako mu kažete ili ako mu date pismeno naređenje, da li postoji nekakva razlika u njegovoj dužnosti da izvrši to naređenje? Ako govorite svom podređenom komandantu dajući mu naređenje?
SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Svaki put kada sam davao usmeno naređenje, nastojao sam da ga pošaljem i u pismenom obliku ako se radilo o nekom operativnom naređenju.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A kada bi komandant primio to usmeno naređenje, on je bio isto obavezan da ga izvrši bez obzira da li je usmeno ili pismeno. Da li je to tačno?
SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Mi smo informisali komandante unapred, ali odluka je bila pisana.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Kada ste informisali podređenog komandanta, kada ste mu izdali naređenje, šta biste uradili da to naređenje bude izvršeno?
SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: To je zavisilo od toga da li je komandant bio u poziciji da izvrši naređenje, jer često nismo imali komunikaciju zbog borbi koje su se odvijale. Rekao sam da je ova operativna zona imala specifičan karakter. Uvek smo bili napadani sa jedne ili sa druge strane. Tako da često naređenja nisu bila izvršavana, barem neka od njih.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li tvrdite da zbog uslova borbe nije bilo moguće izvršiti naređenje? Samo želim da mi bude jasno da li sam dobro shvatio vaš odgovor.
SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Želim da vam pokažem sada jedan dokument. To je dokument koji nosi oznaku ERN U000-7684 i nalazi se u tabulatoru broj 7 u fascikli koju sam vam dao. Ako pogledate fotokopiju originala na vašem jeziku... izvinjavam se, slova su vrlo sitna, mene zanima ono sa leve strane, to je naređenje broj 3.698, datum je 31. juli 1998. godine, mesto Likovac/Likoc. Pogledajte na trenutak taj dokument.

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da, vidim to.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li prepoznajete taj dokument?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da, prepoznajem ga. Ja sam ga potpisao.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Ovo je zabrana okupljanja ljudi na opasnim javnim mestima. To je bilo upućeno komandantima jedinica. Nemamo puno vremena pre pauze, ali da li možete da nam kažete, ovo je jasno po sebi, ali zašto ste u to vreme u julu izdali ovakvo naređenje?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: To je vrlo očigledno. Bilo je to zbog toga što su sva javna mesta kao što su škole, džamije ili crkve bila identifikovana kao ciljevi na vojnim kartama i Srpske snage su često napadale upravo ta mesta. I to je bio razlog zašto sam izdao naređenje čitavom stanovništvu da se ne okuplja na takvim mestima, zbog straha da bi moglo da dođe do granatiranja, jer su vrlo često Srpske snage napadale neselektivno i vrlo često su bili veliki napadi na civile. To je bio razlog zašto sam izdao ovakvo naređenje.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Ako pogledate tačku broj 4 iz vašeg naređenja, kaže se: "Obraćamo se komandantima jedinica i smatramo ih odgovornim za sprovođenje ovog naređenja." Da li tako piše u originalu na vašem jeziku?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da. To je upućeno komandantima jedinica, zato što kad smo dali zadatke komandantima brigada da formiraju brigade, oni su nastavili da dejstvuju kao jedinice, zato što nisu imali dovoljno vremena da adekvatno organizuju bataljone i zato ih još uvek u to vreme nazivamo jedinicama. To je bio razlog.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. Ako biste saznali da komandant neke jedinice nije sprovodio vaše naređenje kako se to zahtevalo, da li možete da nam kažete koji su vam mehanizmi bili na raspolaganju prema podređenom komandantu? Šta biste vi uradili?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Svakom je bilo u interesu da štiti stanovništvo i to je bila suština naređenja – da se zaštiti stanovništvo na mestima koja su bila opasna i zato im nije bilo potrebno da ne izvrše naređenje.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Shvatam. Ali ako biste utvrdili da neki od vaših podređenih nije izvršio ovo naređenje ili neko slično naređenje, šta biste vi uradili da biste popravili situaciju?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne znam. Mogu da kažem da se takva prilika nije pojavila. Zapravo, nijedan od njih se nije nije ogлуšio o naređenje.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Ono što želim da čujem je sledeće: kada imate nekog od podređenih, koji je bio mehanizam u okviru vaše komande u to vreme ako neko ne bi izvršio naređenje? Pretpostavimo da vojnik dezertira sa svog položaja. Šta bi se dogodilo s tim vojnikom?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Do tog vremena ništa mu se ne bi dogodilo.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Šta mislite kada kažete "do tog vremena"?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Mislim, kao što sam rekao, da je suština toga bila da ako je vojnik mislio da ne želi da nastavi da služi ili imao neku osnovu zašto ne želi da služi, nije bilo ništa što bismo mi mogli da uradimo, jer je on došao dobrovoljno i mogao je da ode ako želi. Zato što je on smatrao da tako treba da uradi, mislim da ostane u vojsci, da se bori sa nama dok god je on to želeo. Nije postojala nikakva procedura da se uradi bilo šta, ukoliko bi oni želeli da napuste vojsku. Nisu mogli da izdrže uslove tamo.

TUŽILAC NICHOLLS: Časni Sude, ne znam da li ćemo sada da imamo pauzu.

SUDIJA PARKER: Hvala vam, ako je ovo prikladan trenutak. Napravićemo sada pauzu i nastavićemo u 17.50 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Nicholls.

TUŽILAC NICHOLLS: Hvala, časni Sude.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U određenom trenutku oformljene su jedinice vojne policije u okviru OVK? Razgovaramo sada o njima u vašoj zoni.

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da, to je tačno.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Kada je to bilo?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Nakon što sam imenovan za komandanta, dobio sam zaduženje da formiram i brigade. A pošto su one formirane, dobio sam zadatak da formiram i vojnu policiju i specijalne jedinice. Vojna policija je oformljena nakon mog imenovanja... ja sam počeo da je organizujem mesec ili dva posle mog imenovanja za komandanta.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li je jedna od dužnosti vojne policije bila da se pobrine da se vojnici prikladno ponašaju?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da. Vojna policija je imala zaduženje da vodi računa o disciplini među vojnicima, kao i da se pobrine za ranjenike.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. U početnoj fazi kada ste preuzeli dužnost komandanta i dok ste uspostavljali vojnu policiju za navedene razloge, kakve ste vi akcije preduzimali da biste uveli disciplinu među vojnicima?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: U početku mi smo bili u fazi konsolidacije brigada. A vojna policija je uglavnom radila na... čak je i vojna policija bila u procesu organizovanja.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Razumem. Ali za vreme tog perioda, u početku – meni je jasno da se mnogo toga događalo, da se vodila borba – međutim, ako ste imali

vojnike koji su se nepropisno ponašali, koji su pili, koji su stvarali i druge probleme, kakve su sankcije bile prema njima sprovedene?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Često smo ih kažnjavali tako što su morali da ostanu na straži i duže od njihovih stražarskih smena, duže od predviđenog vremena ili smo im davali pismena upozorenja da prestanu tako da se ponašaju.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. Da li se sećate da su neki ljudi, vojnici bili izbačeni iz vaših redova posle neke vrste lošeg ponašanja ili postupanja? Da li su im oduzete uniforme i oružje i izbačeni iz vojske?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne, ne sećam se da je bilo takvih slučajeva.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li se sećate... samo nam recite da li se sećate da ste razgovarali o disciplini u svom razgovoru sa Tužilaštvom, sa predstavnicima iz moje kancelarije?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne mogu da se setim u ovom trenutku. Podsetite me ako možete?

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li se sećate da ste u svom prvom razgovoru koji se snimao rekli da je jedan od načina uvođenja discipline bio da oduzmete oružje i uniforme vojnicima i rekli im da oni nikada ponovo ne mogu da budu vojnici OVK i da je to ono što se najčešće događalo?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Moguće je ako oni zlorabljavaju pušku ili oružje - da im je oružje oduzimano. Međutim, ako su se popravili mogli su ponovo da dobiju oružje natrag. A mi smo ionako imali malo oružja, tako da mnogi vojnici nisu imali nikakvo oružje.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. A šta se događalo ako se ponašanje nekog vojnika nije popravilo, dakle ako nije trebalo da mu se vrati oružje, šta se onda događalo?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Nisam imao takvih situacija. Nisam naišao ni na jedan takav primer.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Shvatam da ste vi veoma ponosni na vaše trupe i da mislite da su vojnici u vašoj jedinici bili jako dobri. Ali da li želite da kažete da nije nikada bilo potrebe da se i u jednom slučaju sprovedu disciplinske mere prema bilo kom vašem vojniku tokom leta 1998. godine?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ja mislim da je bilo tako. Ne sećam se nijedne situacije kada je trebalo sprovesti disciplinske mere. Možda je bilo nekih sitnih prekršaja kojih se sada ne sećam, jer je to bilo ratno vreme.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Dozvolite da vas pitam sledeće, da bi bilo jasno. Da li se sećate da li je ikada nekom vojniku iz vaše jedinice rečeno da više ne može da ostane u OVK i da je izbačen iz jedinice?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne mogu da se setim.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: E sad, u maju 1998. godine... izvinjavam se, dozvolite mi da se vratim na drugu temu i da vam postavim drugo pitanje. Tiče se vaših

ovlašćenja kao komandanta. Ako vojnik uradi neki ozbiljan disciplinski prekršaj, nešto nečasno za vojnika u OVK, na primer, napadne civila, šta biste vi preduzeli? Koja vam je disciplinska mera bila na raspolaganju da ga disciplinujete? Da li je to bilo u vašoj moći da uradite?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Davali bi mu savet. To su bile mere koje smo preduzimali. Ili ako su vojnici bili u uniformama upozoravali bismo ih i oduzimali oružje. Nije bilo nikakvih drugih mera koje smo mogli da primenimo prema njima.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Svakako ste mogli da oduzmete oružje. Ali da li je bilo moguće da se takva osoba izbacila iz njegove jedinice, tako da više nije mogao da bude na dužnosti?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: U slučaju da ponove grešku, onda bi im bilo rečeno da napuste jedinicu. Međutim, to je u velikoj meri zavisilo od komandanta jedinice, kakvo je bilo njegovo mišljenje o tom vojniku, kako se taj vojnik ponašao u drugim situacijama.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Ako bi nekom vojniku bilo rečeno da napusti jedinicu, kako se na to gledalo u njegovoj zajednici, ako bi se, recimo, vratio zato što je bio izbačen iz jedinice?

ADVOKAT GUY-SMITH: Izvinjavam se, Časni Sude, samo želim da kažem da se od ovog svedoka traži da nagada u meri koja je možda preterana.

SUDIJA PARKER: U jednom pogledu ste u pravu, gospodine Guy-Smith. Ali postoji i drugo gledište. Ovo je generalno pitanje o tome kako na ovo gleda zajednica iz koje svedok potiče. Prema tome, mislim da ovo pitanje može da se dozvoli.

TUŽILAC NICHOLLS: Hvala, časni Sude.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Časni Sud je rekao da biste mogli da odgovorite na ovo pitanje. Ako bi se neki mladić koji je pristupio OVK vratio u svoje selo zato što je izbačen iz jedinice, kako bi njegovo selo, njegova zajednica doživljavala to? Vi možete da odgovorite na ovo pitanje na osnovu vaših saznanja, na osnovu toga što ste tamo živeli i što ste dugo bili tamo, i što ste bili komandant OVK.

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Naravno, naravno. Bio sam komandant. Ali ne mogu da se setim da se takav slučaj ikada dogodio i ne znam kako bi zajednica doživljavala tako nešto.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Idemo dalje. Da li mislite da bi oni to smatrali kao pozitivnu stvar, kao jedan podvig tog mladića?

SUDIJA PARKER: Mislim da ste sada ipak malo preterali.

TUŽILAC NICHOLLS: U redu.

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Rekao sam da ne znam kako bi oni gledali na to, kako bi se prenelo u zajednici, ali ako imate bilo kakav konkretan primer da mi predočite...

SUDIJA PARKER: Mislim da smo sada na neki način u poziciji sve ili ništa, gospodine Nicholls.

TUŽILAC NICHOLLS: Da, planirao sam da poslušam vaš savet pre ovoga.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Gospodine, dozvolite da vam sada pokažem jednu kartu. To je iz dokaznog predmeta Tužilaštva broj P1. E sad, možda je... da, tačno, bolje je da gledate na grafoskopu. Ako pogledate s vaše leve strane, možda će biti jasnije.

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne vidim to najbolje na ekranu. Bolje je da gledam na grafoskopu.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Dobro. Da li vidite Likovac/Likoc na ovoj karti?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da, vidim.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. Da li možete da mi kažete gde je u odnosu na Likovac/Likoc... žao mi je što nije obeleženo samo ime grada – ali gde je selo u kom ste rođeni i odrasli?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ovo je samo pola karte, ako smem da kažem. Ovde mnoga sela nedostaju. Ono bi bilo na drugom delu karte, ali nije ovde. Nije mnogo daleko od Likovca/Likoc. Udaljeno je samo četiri kilometra od Likovca/Likoc, možda četiri i po, ne više od toga.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li možete da mi pokažete u kom smeru od Likovca/Likoc je to mesto koje je udaljeno tih četiri i po kilometra?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ovde imate selo Banjica/Baicë sa suprotne strane, moje selo je na suprotnoj strani, ne sa ove strane gde su Banjica/Baicë i druga sela nego tamo sa suprotne strane.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li možete na ovoj karti da mi pokažete – znam da možda nema sve to na njoj – dakle, gledajući ovu kartu, koji je deo teritorije bio u vašoj komandnoj zoni?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ova karta pokazuje samo mali deo zone. Deo koji možemo da vidimo na karti je ovaj deo kom je granica ovaj asfaltni put. To je put za Prištinu/Prishtinë od Peći/Pejë... put od Peći/Pejë do Prištine/Prishtinë.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Ovaj put Priština/Prishtinë – Peć/Pejë koji ste nam pokazali, recite nam koja je to granica? Sa koje strane puta Priština/Prishtinë – Peć/Pejë se nalazila vaša zona komandovanja?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: U područje Drenice/Drenicë uljučen je i put Priština/Prishtinë – Peć/Pejë. Dakle, ovaj put obeležava tu granicu.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Dakle, granica područja Drenice/Dreničë je iznad puta, severno od puta?

ADVOKAT TOPOLSKI: Časni Sude, koliko god oklevam da ustanem i pomognem Tužilaštvu, pitam se da li bi možda karta broj 10 mogla da bude od pomoći, koja je karta Glavnog štaba i predstavlja sve zone OVK u januaru 1998. godine... 1999. godine... izvinjavam se, 1998. godine.

SUDIJA PARKER: Hvala vam, gospodine Topolski.

ADVOKAT TOPOLSKI: Mislim da bi moglo da nam uštedi malo vremena.

TUŽILAC NICHOLLS: Hvala vam na sugestiji.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Kada gledamo ovu kartu koja je pred vama, da li je tačno da je zona Drenice/Dreničë bila direktno iznad ovog magistralnog puta Priština/Prishtinë – Peć/Pejë?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da. To je tačno. Područje Drenice/Dreničë, kao što sam rekao, ima svoju granicu na putu Priština/Prishtinë – Peć/Pejë. A 113. brigada je delovala u području *Belikovca*. To je moja operativna zona, uključujući i Lapušnik/Llapushnik.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Puno hvala. Na karti koju ste dobili ranije, kada govorimo o putu Priština/Prishtinë – Peć/Pejë, recite nam, koji je njen deo potpadao pod zonu odgovornosti 113. brigade? Drugim rečima, da li je čitav put ili deo puta? Kažete uključujući i Lapušnik/Llapushnik, ali koliko daleko od Lapušnika/Llapushnik u oba pravca?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: 113. brigada kojom je komandovao Mujë Krasniqi delovala je od sela Iglarevo/Gllarevë do klanca Lapušnik/Llapushnik i dalje do Komorana/Komorani. Ali zona odgovornosti podeljena je upravo ovim asfaltnim putem. I to je išlo sve do Likovca/Likoc, Drenice/Dreničë i do asfaltnog puta kod Srbice/Skënderaja, što se ovde ne vidi i što je u pravcu Kline/Klinë.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Poslušaću savet mog prijatelja i pokazaću vam drugu kartu. To je karta broj 10 iz dokaznog predmeta Tužilaštva broj P1.

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Vidite kako su ovde na karti obeležene razne podopetativne zone?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da. Vidim ih.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: E sad, kada gledamo zonu Drenice/Dreničë, da li je ta zona mapirana kao zona Drenice/Dreničë? Da li to otprilike odgovara, na ovoj skali, situaciji od maja do jula 1998. godine?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Manje-više to je ovde jasno naznačeno, ali tu ima puno sela koja nisu upisana. Međutim, manje-više to jeste ta zona, da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A druge zone na mapi, da li su takođe – jasno je da u ovoj razmeri na karti nije svako selo obeleženo – ali da li je zona Paštrika/Pashtrik tačno prikazana na ovoj karti?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne znam za druge zone, to ne mogu da vam odgovorim.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. Ali karta je precizna kao što ste rekli ranije, zar ne? Zona Paštrika/Pashtrik je zona koja se graniči sa zonom Drenice/Dreničë, neposredno ispod, južno od zone Drenice/Dreničë?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da, to je tačno.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Jedinice 113. brigade...

TUŽILAC NICHOLLS: Sklonićemo kartu.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE:... koje su delovale u zoni pored autoputa Priština/Prishtinë – Peć/Pejë ili sa obe strane Lapušnika/Llapushnik, recite nam kako su se zvali punktovi ili jedinice koje su sačinjavale zonu ili koje su sačinjavale tu brigadu?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Počecemo sa jedinicom *Alpha*, koja je postojala pre nego što je brigada formirana, dakle *Alpha*, *Pellumbi*, *Guri*, te jedinice su bile stacionirane u toj zoni. I koliko se sećam, postojala je i jedinica *Zogu*. To su bile te jedinice.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Samo da bude jasno, te jedinice su ušle u sastav 113. brigade nakon što ste vi formirali brigadu?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da. Te jedinice kao i neke druge jedinica koje su delovale u unutrašnjosti tog područja.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Kad govorimo o vašoj zoni. Dakle, koje su jedinice delovale u maju, junu i julu sa druge strane autoputa Priština/Prishtinë – Peć/Pejë, koji je bio granica, odnosno sa one strane na kojoj su bile 113. brigada i jedinice o kojim ste nam govorili?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Spomenuo sam ranije, *Guri*, *Pellumbi* i *Alpha*. One su bile blizu asfaltnog puta i bile su pod komandom 113. brigade. Ali bilo je i drugih jedinica, poput *Shkoza* i *Mali* i drugih jedinica koje su delovale u unutrašnjosti zone. Ali ako vas zanima koje su jedinice delovale blizu puta, to su one koje sam ranije spomenuo.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A koje jedinice su delovale sa druge strane puta?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: To je bilo vreme organizovanja i reorganizovanja. I kada sam bio sa tim jedinicama sa druge strane, tamo nije bilo jasnih formacija. Bilo je nekoliko jedinica, *Çeliku*, nekoliko jedinica koje su se zvale *Çeliku*, koje su u to vreme počele da se organizuju baš kao što se to događalo sa jedinicama u mom području. Međutim, u to vreme su delovale nezavisno jedna od druge.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Jedinice *Çeliku* su se organizovale otprilike u isto vreme kao kad ste i vi organizovali jedinice sa vaše strane autoputa Priština/Prishtinë – Peć/Pejë koji je bio granica. Da li nam to kažete?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne znam kakvu vrstu organizacije su vršile jedinice *Çeliku* u tom periodu. Objasnio sam vam na koji način su moje jedinice se organizovale u veliku brigadu.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: 9. maja 1998. godine – verovatno se sećate tog datuma – šta se događalo sa 113. brigadom i sa jedinicama *Pellumbi*, počevši od te zone?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: U to vreme Srpske snage su počele da ulaze u sela iz pravca Komorana/Komoran i klanca Lapušnik/Llapushnik i iz drugih sela okolo, kao što je selo Krajkovo/Krajkovë i druga sela. Kada su oni počeli da ulaze u sela, mi smo počeli da se reorganizujemo i uključili smo se u borbe u klanac Lapušnik/Llapushnik.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: To je čuvena bitka, zar ne?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da. Borili smo se što smo žešće mogli.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Ne samo da ste se borili što ste žešće mogli, ali... da li se sećate da smo se nakratko sreli juče?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da, sećam se toga vrlo jasno.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I sećate se... razgovarali smo o tome, ali ja sam vas pitao da li se sećate da ste dali intervju. Mislim da je *Zeri* ime...

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da, da. Sreli smo se juče nas dvojica. I vi ste pomenuli intervju za *Zeri*. Ja ga imam ovde pred sobom.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Dao sam vam kopiju intervjuja na vašem jeziku, zar ne?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da. I ja to imam ovde.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U tom intervjuu vi govorite o toj bici za klanac Lapušnik/Llapushnik 9. maja 1998. godine. Da li je to tačno?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da, pomenuo sam to.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Želeo bih ako možete, da objasnite Sudu svojim rečima, slično kao što ste to uradili u tom intervjuu, u čemu je za OVK bio značaj te bitke, zašto je bilo važno da pobedite u bici za klanac Lapušnik/Llapushnik?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da, to je jasno. Objasnio sam to u intervjuu. Ne znam koliko vam je jasno, ali ako želite, mogu sada ponovo da vam objasnim da je klanac Lapušnik/Llapushnik bio bitan za nas – sada govorim o operativnoj zoni Drenica/Drenicë – interesovao nas je klanac zato što nismo hteli da srpske snage uđu tamo sa tenkovima i drugim vozilima, kao što su to već ranije radili. I naša strategija za to područje bila je da imamo slobodan koridor, kako bismo prevozili oružje za OVK. I za novine sam to rekao tada a i sada ponavljam, da sam nastojao sa svim svojim jedinicama da zaštitim to područje. Mi smo se borili da zaštitimo klanac Lapušnik/Llapushnik.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Rekli ste da je OVK nameravala da taj koridor koristi za prevoz oružja i slične stvari. Da li su pre bitke od 9. maja Srbi koristili taj put za neku svrhu? Za šta su srpske snage koristile taj put?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Koristili su ga kako bi došli u sela koja su bila na granici operativne zone Drenica/Dreničë, jer često se dešavalo da su srpske snage ulazile u ta sela. Srbi su pokušali da se infiltriraju u moju zonu odgovornosti, da uđu u područje gde je bilo civilno stanovništvo. I oni su znali šta im žele da postignu.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Koliko je dugo trajala bitka koja je počela 9. maja?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne znam. Dan ili dva. Sve do pada klanca.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Kada kažete "do pada klanca" šta pod tim podrazumevate?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Dok srpske snage nisu ušle u moju zonu odgovornosti.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Dozvolite mi da prođemo kroz to korak po korak. Bitka je počela 9. maja. Da li je to tačno?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A sa vaše strane, u vašoj zoni odgovornosti borila se 113. brigada pod vašom komandom?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da. To još uvek nije bila konsolidovana brigada, nije bila odgovarajuće formirana. Bila je u procesu organizovanja. Ali te jedinice su deystvovalе u mojoj zoni odgovornosti.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Tačno. Jedinice koje bi eventualno postale 113. brigada?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: A sa druge strane klanca, sa druge strane magistralnog puta rekli ste da su bile *Çeliku* jedinice?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da, *Çeliku* jedinice, da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Kako su te *Çeliku* jedinica učestvovalе 9. maja u borbi za klanac?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: U to vreme bilo je puno jedinica, možda nekoliko jedinica koje su se zvale *Çeliku*. Ne znam tačno koliko je takvih jedinica bilo. Ja sam znao za jedinicu *Çeliku 1*. Ali kao što sam rekao, bilo je više takvih jedinica koje su nosile ime *Çeliku*, koje su nezavisno deystvovalе i ne znam u kojim zonama su deystvovalе.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Gde je bila stacionirana jedinica *Çeliku 1* tog 9. maja? Gde je bio taj položaj?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Ne znam gde je bila stacionirana. Ja nisam delovao na njihovom području, bio sam u svojoj zoni odgovornosti. Ali znao sam da jedinica *Çeliku 1* postoji. Ali moguće je da je to bilo u Klečki/Klečkë, ali nisam siguran.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Jedinice koje su bile sa druge strane puta, *Çeliku* jedinice, takođe su učestvovala u borbama 9. maja. Da li je to tačno? U delu te bitke?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da, to je tačno. Neke od njih.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Koji je bio broj brigade koju su eventualno te *Çeliku* jedinice oformile?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: U to vreme nismo mogli da govorimo o brigadi, to su bile samo jedinice, male grupe.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Shvatam to. Kada su postali brigada, koji je bio broj brigade, koje je bilo ime brigade, koji je broj nosila brigada?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Neke od *Çeliku* jedinica su pristupile 122. brigadi, neke druge su pristupile 121. brigadi. Možda i drugim brigadama ali nisam siguran gde su se priključile i kako su se podelile u brigade. Ono što znam je da je u 122. brigadi bila jedinica *Çeliku*.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: I u 121. brigadi?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da, da. Neke od njih su takođe i u 121. brigadi koliko ja znam.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: E sad, da li se sećate da ste u tom novinskom članku...

ADVOKAT KHAN: Časni Sude, uz svo dužno poštovanje, moj cenjeni kolega je pre pauze govorio o razgovoru koji je snimljen na traci, a sada govori o intervjuu koji je dat za novine. Časni Sude, ovo naravno nije test pamćenja svedoka. Svedoku su dati ti dokumenti. On ih je već koristio kako bi se prisetio tih događaja pre svedočenja ovde. I ja smatram da od svedoka treba da se traži da kaže čega se seća a ne šta je rekao u novinskom članku. Časni Sude, stvari su jednostavne.

SUDIJA PARKER: To je sasvim jasno, gospodine Nicholls. Čini se da ste hteli da pitate: "Sećate li se nečega što ste rekli u intervjuu".

TUŽILAC NICHOLLS: Ne, časni Sude. Hteo sam da ga pitam da li se seća teme i da li je želeo... hteo sam da ga usmerim.

SUDIJA PARKER: Mislim da možete da mu skrenete pažnju na konkretnu temu bez pozivanja na prethodno date intervju, zar ne? A onda možete da vidite koja je informacija po vama relevantna za tu temu i ovog puta bez pozivanja na intervju.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Da li poznajete Fatmira Limaja?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da, poznajem ga vrlo dobro.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Kada ste ga prvi put lično sreli?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Prvi put sam ga lično sreo 1996. godine ali nisam znao da je to Fatmir Limaj i to sam ranije već objasnio. Kada se vratio sa *Zapada*, sreo sam ga i izgledao mi je kao neka javna ličnost. I onda su mi rekli da je on Fatmir Limaj.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Kada kažete da ste ga sreli kada se vratio sa *Zapada*, kada je to bilo? Kada se Fatmir Limaj vratio sa *Zapada*?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: To je bilo nakon herojske smrti legendarnog komandanta. Bilo je to vreme kada su se mnogi vratili sa *Zapada*. I tačno tada sam sreo i Fatmira Limaja.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: U redu. Gde ste ga sreli?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Izvinjavam se, ne mogu tačno da se setim. Moguće je da smo se sreli u Likovcu/Likoc ili Ovčarevu/Aqarevë, u mom selu.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Koji je bio razlog vašeg susreta? Zašto ste se sreli u to vreme posle njegovog povratka?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Sreo sam ga sa još nekim kolegama koji su se takođe vratili sa Zapada i jednostavno sam se sreo s njim kao sa Fatmirom. Nema ništa više oko toga.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Kada ste se videli, kojim imenom vam se predstavio?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Prvo mi nije navedeno nikakvo ime. Onda kasnije ili... prvo mi nije bilo jasno da li je on bio predstavljen kao Fatmir ili kao Çeliku, ali to je bilo vreme kada sam ga znao kao Çelikua. Nisam siguran ali moguće je da mi je on predstavljen i kao "Daja" ako se dobro sećam.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Upravo ste nam rekli da vam je on predstavljen kao Fatmir ili Çeliku nakon marta 1998. godine?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Rekao sam da ne mogu da se setim sasvim tačno, jer sam ga i kasnije sreo i znao po imenu Çeliku. Ali se ne sećam kako mi je predstavljen u vreme kada sam ga upoznao. Kasnije sam znao da je on Çeliku, ali u vreme kada sam ga sreo nije bilo sasvim jasno da li mi je predstavljen i kao "Daja", jer smo se sreli nakratko. Samo smo se rukovali, pozdravili se i nismo razgovarali.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Kada... imali ste...

SUDIJA PARKER: Gospodine Nicholls, u transkriptu stoji da su se sreli u martu 1998. godine, a u svedočenju je rečeno da je to bilo marta 1996. godine. Da li je greška u transkriptu ili u mom sećanju?

TUŽILAC NICHOLLS: Mislím da je mart 1998. godine, ali možemo to da pojasnimo sa svedokom.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Svedoče, rekli ste da ste sreli Fatmira Limaja posle pogibije Adema Jasharija. Da li je to tačno?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS: Časni Sude, mislim da shvatam, govorili smo o dve prilike kada je svedok sreo Fatmira Limaja.

SUDIJA PARKER: Mislim da bi bilo dobro da nam svedok to razjasni.

TUŽILAC NICHOLLS: Da...

SUDIJA PARKER: Koji...

SVEDOK SELIMI: Ako mi dozvolite, ja bih to razjasnio još jednom. Kao što sam rekao, sreo sam Fatmira Limaja 1996. godine zajedno sa Rexhepom Selimijem i sa još dvojicom prijatelja, studenata. Ali tada nisam znao da je on Fatmir Limaj. Kada sam ga sreo drugi put kao vojnik OVK, sreo sam ga posle marta, posle herojske smrti komandanta Adema Jasharija. I ne mogu da se setim tačno kad je to bilo, možda u aprilu. Ne znam da li sam vam sada jasno razjasnio.

SUDIJA PARKER: Gospodine Nicholls, direktno ću intervenisati. Kada ste prvi put sreli Fatmira Limaja, rekli ste nam da je to bilo 1996. godine i da tada niste znali da se on zove Fatmir Limaj. Da li sam u pravu?

SVEDOK SELIMI: Da. Kada sam ga sreo 1996. godine razgovarao sam sa njim ali nisam znao ko je on bio. A zatim 1998. godine, sećam se, kada sam ga ponovo sreo, tada sam shvatio da je on Fatmir Limaj.

SUDIJA PARKER: Da li vam je on 1996. godine, kada ste ga prvi put sreli, bio predstavljen nekim imenom?

SVEDOK SELIMI: Ne. Nismo se predstavili jedan drugom. Mi smo jednostavno naišli jedan na drugog. Sin mog ujaka je razgovarao sa njim a ja sam tada bio u prištinskoj bolnici. U to vreme nismo seli da nešto popijemo zajedno, ali sam se jednostavno setio njegovog lika.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Izvolite, gospodine Nicholls.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Kada ste ponovo 1998. godine sreli Fatmira Limaja jedno od imena pod kojim ste ga znali bilo je Çeliku. Da li je to tačno?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Kako to da su jedinice *Çeliku*, koje su učestvovalе u borbama za klanac Lapušnik/Llapushnik u maju 1998. godine, dobile ime *Çeliku*? Po čemu su dobili ime?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Za jedinice iz Komorana/Komorana ne znam jer to nije bilo u mojoj zoni odgovornosti. Međutim, bilo je ponavljano i izgovarano vrlo često. Ne znam kako su oni dobili to ime.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Ko je bio komandant jedinica *Çeliku* u bici za za klanac Lapušnik/Llapushnik u maju 1998. godine?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Već sam vam ranije jasno objasnio gde su jedinice djelovale. Nisu djelovale sa druge strane. Nisu imale svog komandanta. Bile su nezavisne i nezavisno su djelovale. Kada bi se ukazala potreba, neko iz jedinica bi otišao i rekao drugoj jedinici da je potrebna. Ili ako je našoj jedinici bila potrebna pomoć. Dakle, tako je bilo kod mene, ali i druga strana se isto ponašala. I ako mi dozvolite da nastavim, kao što sam rekao, pripadnici jedinica nisu nosili uniforme, nisu imali svog komandanta. Svaka od tih jedinica je u nekom trenutku imala komandu sve dok, govorim iz svog iskustva, sve dok nije doneta odluka da konkretna jedinica preuzme komandu nad jednom zonom ili jednom brigadom i da formira tu brigadu. Dakle, u to vreme jedinice su delovale nezavisno.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Vratću se sada na intervju koji ste dali časopisu *Zeri* 2000. godine. Da li ste bili iskreni u izjavama kada ste govorili u tom intervjuu?

ADVOKAT KHAN: Časni Sude, ne znam da li...

SUDIJA PARKER: Ovo je odgovarajuće pitanje, ali možda ćete moći uskoro da reagujete.

ADVOKAT KHAN: Zahvaljujem.

SUDIJA PARKER: Čini mi se da pitanje nije prevedeno, gospodine Nicholls.

SVEDOK SELIMI: Da. Nisam još dobio prevod.

TUŽILAC NICHOLLS – PITANJE: Rekli ste da ste bili iskreni kada ste razgovarali sa predstavnicima kancelarije Tužilaštva. Rekli ste da ste bili iskreni i kada ste razgovarali sa Odbranom. Da li je to tačno?

SVEDOK SELIMI – ODGOVOR: Da. Rekao sam da sam govorio istinu i zaista sam govorio istinu.

TUŽILAC NICHOLLS: Časni Sude, ja bih želeo da zamolim...

SUDIJA PARKER: Postavili ste pitanje na koje nije dobijen odgovor.

TUŽILAC NICHOLLS: Da.

SUDIJA PARKER: Da li želite da ga postavite ponovo ili ga ostavljate po strani?

SUDIJA PARKER: Ostavljam ga po strani, časni Sude.

SUDIJA PARKER: U redu. Hvala vam.

TUŽILAC NICHOLLS: Želeo bih da zamolim da svedok na trenutak napusti sudnicu. Moram da iznesem zahtev.

SUDIJA PARKER: U redu. Generale, molim vas budite ljubazni pa sačekajte ispred sudnice, nekakav zahtev treba da se sastavi.

SVEDOK SELIMI: Da, svakako. Međutim, ako je potrebno, ja mogu da vam objasnim šta se dogodilo nakon tog intervjua i mogu da vam objasnim sada pre nego što napustim sudnicu.

SUDIJA PARKER: Mislim da je bolje da sačekate napolju. Hvala vam.

SVEDOK SELIMI: U redu. Hvala, časni Sude.

(svedok napušta sudnicu)

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Nicholls.

TUŽILAC NICHOLLS: Hvala, časni Sude. Svedoku sam postavio nekoliko pitanja koja su identična pitanjima koja su mu postvaljana u razgovoru koji su vodili zastupnici Odbrane ili u razgovoru sa predstavnicima Tužilaštva. Svedok je dao različite odgovore. Mislim da je očigledno danas u sudnici iz njegovog ponašanja i na osnovu izbegavanja nekih pitanja da ne želi da odgovori na neka pitanja koja mu postavljam i da ih izbegava. Gospodin Khan je na početku današnje sednice naveo da je svedok rekao da nije želeo da bude svedok Tužilaštva, da je odbio i da je želeo da bude svedok Odbrane. Mislim da smo sada došli do tačke kada moram da zahtevam dozvolu od Suda da ovog svedoka okarakterišem kao neprijatnog, odnosno neprijateljski nastrojenog. Nema sumnje da je neprijateljski nastrojen u okviru pravila prema kojima se ja rukovodim a i prema kojima se gospodin Guy-Smith rukovodi u Sjedinjenim državama. Svedok se sasvim otvoreno priklonio suprotnoj strani. Pored toga, neprijateljski je nastrojen i zato što se stalno protivi postavljenim pitanjima. Ja nisam pripremao ovog svedoka, nisam prethodno razgovarao o njegovom svedočenju. Ali iz njegovog razgovora sa Tužilaštvom, koji je snimljen na video traci, znači nije samo audio snimak, već video snimak, on je bio vrlo jasan i otvoren o određenim pitanjima i davao je izjave koje su potpuno različite od ovih koje daje danas. Dakle, on je postao neprijateljski svedok. Rekao je na kraju tog razgovora da nikakav pritisak nije vršen na njega, da je govorio svojom slobodnom voljom. A danas je u sudnici izjavio da je govorio istinu u tim prethodnim razgovorima, ne samo našoj kancelariji, već i Odbrani. Mi imamo beleške Odbrane gde su odgovori bili drugačiji od ovih. Tako da zahtevam u ovom trenutku da mi Pretresno veće da dozvolu da ga tretiram kao neprijateljskog svedoka, da koristim sugestivna pitanja i da ga suočim sa

njegovim ranijim izjavama. Mislim da je važno za Sud da dobije tačan opis dokazne vrednosti ovog svedoka.

SUDIJA PARKER: Gospodine Nicholls, bilo bi značajno ako bi Pretresno veće moglo da oceni vaš zahtev i u tom slučaju trebalo bi da budu neke jasne indikacije o materijalno različitim odgovorima koji su dati danas i prethodno.

TUŽILAC NICHOLLS: Mogu to da vam dam, časni Sude. Ima nekoliko slučajeva. U razgovoru...

SUDIJA PARKER: Da li ste ustali, gospodine Topolski?

ADVOKAT TOPOLSKI: Ne, samo se pripremam, časni Sude.

SUDIJA PARKER: U redu.

TUŽILAC NICHOLLS: Mogu to da vam navedem, časni Sude. U razgovoru svedok navodi...

ADVOKAT KHAN: U kom razgovoru?

TUŽILAC NICHOLLS: Govorim o onom razgovoru za koji postoji transkript a dat je kancelariji Tužilaštva... izvinjavam se, daću vam datum - 19. novembar.

SUDIJA PARKER: Koje godine?

TUŽILAC NICHOLLS: 2003. godine, časni Sude. To je tabulator broj 19 u vašoj fascikli. U tom razgovoru svedok je rekao da je bio predstavljen Fatmiru Limaju. Gledam stranicu broj 36. Svedoku je postavljeno pitanje: "Da li ste znali da su Fatmira Limaja zvali Çeliku?" odgovor je bio: "Ne u početku. Kad sam ga sreo prvi put nisam mu znao ime. U redu." I nastavlja: "Kada sam ga znao, znao sam ga kao Çelikua. A kasnije sam saznao i njegovo pravo ime." Na dnu stranice, časni Sude, svedok dalje kaže da je ranije sreo Fatmira Limaja ali nije znao njegovo ime. Na stranici broj 37...

SUDIJA PARKER: Izvinjavam se...

ADVOKAT GUY-SMITH: Izvinite...

SUDIJA PARKER: Koji je problem sa ovim svedočenjem u odnosu na današnje svedočenje?

TUŽILAC NICHOLLS: Pa, zato što je u današnjem svedočenju rekao da se ne seća da li je on predstavljen 1998. godine kao Fatmir ili kao Çeliku ili kao Daja, a u ovom razgovoru sa Tužilaštvom 2003. godine svedok koristi samo imena Çeliku i Fatmir Limaj. A dodatno on kaže na stranici broj 37 teksta na engleskom jeziku: "Posle mesec do dva...", a sada je jasno iz razgovora da se govori o 1998. godini "...znao sam da mu je

ime Fatmir, ali u početku je bio komandant jedinice *Çeliku*." Tako je naveo da je znao Fatmira Limaja u maju 1998. godine. A sada kaže da nije siguran oko imena, ne zna koje je bilo prvo i takođe kaže da jedinica *Çeliku* nije imala komandanta, da su oni delovali nezavisno.

SUDIJA PARKER: Pa, malo ste pomešali poente. Ali što se tiče imena, to je bilo vrlo konfuzno kada je prvi put dat iskaz i mislim da sam u tom trenutku intervenisao. I koliko sam ja shvatio njegov iskaz posle moje intervencije, on nije uopšte znao njegovu ime 1996. godine kada ga je prvi put video. A u maju 1998. godine, kada su se ponovo sreli, on ga je znao pod imenom *Çeliku* a kasnije je saznao da mu je pravo ime Fatmir Limaj. To nije, čini mi se, bitno materijalno različito od onog što piše na stranici broj 36.

TUŽILAC NICHOLLS: Nemam to pred sobom, ali mislim da prema mom sećanju on nije bio sasvim precizan koje ime mu je prvo bilo poznato 1998. godine i možda sam tu pogrešio.

SUDIJA PARKER: To se dogodilo u prvom pasusu iskaza na stranici 46, red broj 17.

TUŽILAC NICHOLLS: Hvala, časni Sude. Pored toga, to je isto tako značajno, svedok je sada rekao da ne zna ili se ne seća ko je komandovao jedinicama *Çeliku* i pokušavao je da kaže da su te jedinice delovale nezavisno jedna od druge i da nije siguran. Dok je na stranici broj 37 razgovora sasvim jasno da je on poznavao Fatmira Limaja kao komandanta jedinice *Çeliku*. To je u skladu sa onim što je svedok rekao u svojoj ranijoj izjavi 2000. godine u intervjuu za jedan časopis. To je u tabulatoru broj 18 u fascikli. Na 13. stranici tog intervjuu, u trećem paragrafu odozdo, između ostalih stvari svedok kaže: "Jedinice buduće 121. brigade koje je predvodio njihov komandant *Çeliku*, Fatmir Limaj, delovale su sa druge strane." Ovaj deo članka počinje na prethodnoj stranici, na stranici broj 12, a bavi se jedino bitkom u Lapušniku/Llapushnik od 9. maja 1998. godine. Druga kontradikcija, dozvolite mi samo jedan trenutak da je pronađem, isto tako je u ovom intervjuu. Stranica broj 36...

SUDIJA PARKER: Da li je to opet tabulator broj 19?

TUŽILAC NICHOLLS: Da, časni Sude. Stranice... izvinjavam se, stranice 35 i 36. Svedok je pitalo: "Da li imate bilo kakvo objašnjenje odakle je jedinica *Çeliku* dobila svoje ime?" To je na dnu stranice broj 35. Prvo je rekao da nije siguran. A onda na vrhu stranice broj 36 kaže: "možda je to zbog njegovog karaktera, načina na koji su se jedinice borile." Istražilac pitalo: "Fatmirove?" Odgovor: "Da." Zatim se u razgovoru diskutuje o tome kako je on saznao da se Fatmir Limaj naziva *Çeliku*. Dakle, svedok sada daje kontradiktorne izjave da je Fatmir Limaj bio komandant jedinice *Çeliku* u bici za Lapušnik/Llapushnik, da su se borili sa druge strane puta od njegovih jedinica pod komandom *Çeliku* u to vreme, početkom maja 1998. godine i da su, u stvari, te jedinice dobile ime po svom komandantu zbog njegovog karaktera i njegove kompetentnosti. Dakle, to su značajna odstupanja od razgovora za koji je rekao da je istinit. Isto kao i u intervjuu za novine *Zeri*, gde kaže vrlo otvoreno da su jedinice buduće 121. brigade, za koje kaže da su bile poznate kao jedinice *Çeliku* i da su bile predvođene njihovim

komandantom Ćelikuom, Fatmirom Limajem, 9. maja. A nisam oĉekivao od njega te odgovore na osnovu njegovog razgovora, na osnovu posmatranja njegovog ponašanja tokom razgovora na video snimku. Nisam bio prisutan za vreme razgovora sa predstavnicima Tužilaštva. A isto tako i na osnovu beležaka sa razgovora koje sam dobio od Odbrane a koji je svedok dao 25... oprostite, 11. oktobra 2004. godine. Nemam snimak tog razgovora, ali moje beleške... beleške istražioca koji je bio prisutan kažu da je Odbrana pitala svedoka da li zna pseudonim...

ADVOKAT KHAN: Ćasni Sude, ne znam... *(mikrofon nije ukljuĉen)*

prevodioci: Ukljuĉite mikrofon, molim vas.

TUŹILAC NICHOLLS: Ćasni Sude, dajem vam ono što ste tražili, a to su primeri konkretnih razlika između onoga što svedok izjavljuje sada na Sudu i što je izjavio ranije.

SUDIJA PARKER: Poenta gospodina Khana je da se ovo poslednje temelji na neĉemu što još uvek ne postoji zabeleženo i ne može da se koristi.

TUŹILAC NICHOLLS: Pa to jeste zabeleženo, oni to imaju snimljeno na traci. Ono što ja imam su beleške istražioca koji je bio prisutan na razgovoru. To je jedini razgovor koji je Odbrana vodila sa svedokom na kom je reĉeno da predstavnik Tužilaštva može da prisustvuje a ni svedok nije imao ništa protiv toga. I on je bio prisutan i pravio je beleške. Dakle, to jesu beleške i ja to mogu da dam Sudu. A razlike ovde, ĉasni Sude, su nešto malo drugaĉije od primera koje sam spomenuo, zato što je Odbrana pitala svedoka da li je znao pseudonim Fatmira Limaja a on je odgovorio "da ga je uvek znao kao Ćelikua, uvek". To je znaĉajna razlika i vaŹna poenta u odnosu na ono što je izjavio prvi put u bilo kom razgovoru – u razgovoru sa nama, sa Odbranom ili za medije – oko pseudonima. A to ime "Daja" - ujak, nikad ranije nije se pojavljivalo. U razgovoru sa Odbranom on potvrđuje da je jedini nadimak Fatmira Limaja za koji on zna - Ćeliku. To je zabeleženo i mogu da dam Sudu. I ja...

SUDIJA PARKER: Bojim se da ĉeto to morati da uradite sutra, gospodine Nicholls, imajući na umu koliko je sati. Kao što znate, ne možemo da nastavimo sa radom posle 19.00 ĉasova, jer postoje teškoće za povratak optuženih u pritvorsku jedinicu. Dakle, moraćemo u ovom trenutku da prekinemo, a ja vas pozivam da obratite paŹnju na naĉin na koji ĉete utemeljiti taj poslednji podnesak vezan za materijal koji ste izneli. Gospodoine Khan, nisam vas ignorisao nego sam mislio da je to stvar kojom treba direktno da se pozabavim. Źelite li da iznesete sada nešto pored onoga što sam rekao gospodinu Nichollsu?

ADVOKAT KHAN: Ćasni Sude, nemam ništa protiv da odgovorim nakon što moj prijatelj završi sa svojim podnescima.

SUDIJA PARKER: U redu. Nadam se da ne mislite da sam suviše grub, ali ja sam...

ADVOKAT KHAN: Ćasni Sude, naravno da ne mislim.

SUDIJA PARKER:... se samo bavio jednim pitanjem i hteo sam da to privedemo kraju na vreme.

ADVOKAT KHAN: Časni Sude, jako sam vam zahvalan.

SUDIJA PARKER: Hvala. Sada moramo da završimo. Moraćemo na trenutak da uvedemo svedoka. A sa ovim podneskom nastavićemo kada nastavimo sutra sa radom.

(svedok je pristupio Sudu)

SUDIJA PARKER: Generale, zbog naših aranžmana moramo da završimo u 19.00 časova a sada je toliko sati. Zastupnik i dalje traži da dostavi podneske Pretresnom veću za ovo pitanje i to ćemo da nastavimo sutra. Kada to bude rešeno, nastavićemo sa vašim svedočenjem. Izvinjavam se zbog ovog pekada ali sada moram da vas zamolim da se vratite sutra da biste nastavili sa svojim svedočenjem. Počinjemo sa radom u 14.15 časova. Sada prekidamo sa radom.

Sednica završena u 19.01 h.

Nastavlja se u utorak, 18. januara 2005. godine u 14.15 h.

